

Sfântul săptămânii

Sf. Scolastica (480-547)

A fost sora geamănă, se pare, a Sfântului Benedict, și ca și el s-a consacrat lui Dumnezeu încă din copilărie. Este întemeietoarea unei mănăstiri care a adoptat regula Sfântului Benedict. Benedict și Scolastica nu locuiau departe unul de altul, dar cu toate acestea nu se întâlneau decât într-o singură zi din an. Au murit amândoi în același an, Scolastica cu 40 de zile înaintea lui Benedict. Toate informațiile care se cunosc despre Sfânta Scolastica provin dintr-o scriere a Papei Grigore cel Mare, *Dialoguri*, în care în partea dedicată vieții Sfântului Benedict vorbește și despre sora acestuia, în capitolele XXXIII și XXXIV. Scolastica este considerată patroană a călugărițelor.

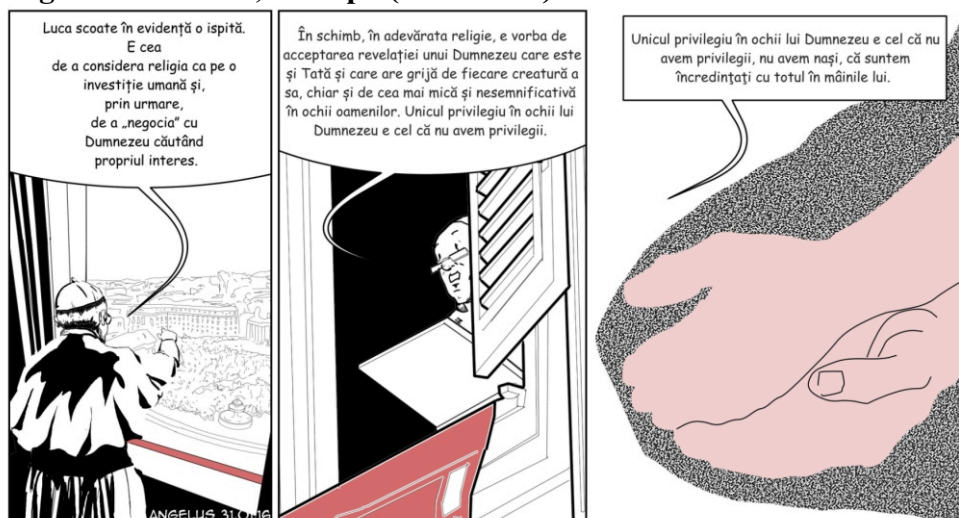
Calendarul săptămânii

- 7 D DUMINICA 5 D.P.A.;
Sf. Richard, rege;
Fer. Ana-Maria Adorni, clg.
- 8 L Ss. Ieronim Emiliani, clg.*;
Iosefina Bakhita, fc.
- 9 M Sf. Apolonia, fc. m.
- 10 M MIERCUREA CENUȘII;
Sf. Scolastica, fc.
- 11 J Sf. Fc. Maria de la Lourdes
(*)
- 12 V Ss. Martiri din Abitinia
- 13 S Sf. Martinian, pustnic
- 14 D DUMINICA 1 DIN POST;
Ss. Ciril, clg. și Metodiu,
ep.; Sf. Valentin, pr. m.

Gândul săptămânii

"Importanță are nu atât ceea ce facem, ci felul în care facem ceva, nu atât ceea ce ni se întâmplă, ci felul cum întâmpinăm ceea ce ni se întâmplă." (Fericitul Vladimir Ghika)

Îngerul Domnului, cu Papa (31.01.2016)

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

7 februarie 2016 * DUMINICA 5 D.P.A * Sf. Richard, rege; Fer. Ana-Maria Adorni, clg.

LECTURAI

Iată-mă, trimite-mă pe mine!

Citire din cartea profetului Isaia 6,1-8

În anul morții regelui Ozia, l-am văzut pe Domnul șezând pe un tron înalt și ridicat, iar poalele mantiei lui umpleau templul. Serafimi stăteau deasupra lui; fiecare avea câte șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau. Strigau unul către altul și ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Sabaot! Plin este tot pământul de mărirea lui!" Se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, iar casa s-a umplut de fum. Și am zis: "Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, iar ochii mei l-au văzut pe rege, pe Domnul Sabaot!" Dar unul dintre serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura și a zis: "Iată, atingându-se acesta de buzele tale, vinovăția și păcatul tău sunt acoperite!" Am auzit glasul Domnului, zicând: "Pe cine voi trimite și cine va merge pentru noi?" Iar eu am răspuns: "Iată-mă, trimite-mă pe mine!"

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 137(138),1-2a.2bc-3.4-5.7c-8 (R.: 2a)

R.: Îți cânt, Doamne, înaintea îngerilor tăi!

Te laud, Doamne, din toată inima, pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele. Îți cânt înaintea îngerilor. Mă prostern spre templul tău cel sfânt. **R.**

Laud numele tău pentru îndurarea și adevărul tău, căci ți s-a mărit faima prin împlinirea cuvintelor tale. În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat, m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul. **R.**

Toți regii pământului, Doamne, te vor lauda când vor auzi cuvintele gurii tale. Ei vor cânta cântecul Domnului, căci mare este slava Domnului. **R.**

Dreapta ta mă mântuiește. Domnul va duce la bun sfârșit ceea ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea ta este veșnică. Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor tale! **R.**

LECTURAA II-A

Noi predicăm astfel, iar voi astfel ați crezut.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului

Foaia duminicală este un instrument liturgic pus la dispoziție de *Actualitatea Creștină*, revista Arhidiecezei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

apostol Paul către Corinteni 15,1-11

Fraților, vă fac cunoscută evanghelia pe care v-am vestit-o, pe care voi ați primit-o și în care ați rămas, prin care sunteți mântuiți dacă o țineți așa cum v-am vestit-o eu, altfel, în zadar ați crezut.

Căci v-am transmis, în primul rând, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece, după aceea s-a arătat la peste cinci sute de frați dintr-o dată, dintre care cei mai mulți au rămas până acum, iar unii dintre ei au murit. După aceea, i s-a arătat lui Iacob și apoi tuturor apostolilor. Ultimului dintre toți, ca unui născut înainte de vreme, mi s-a arătat și mie, căci eu sunt ultimul dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am persecutat Biserica lui Dumnezeu. Însă prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt, iar harul lui Dumnezeu pentru mine nu a fost zadarnic, dimpotrivă, am trudit mai mult decât ei toți, nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este în mine. Așadar, atât eu, cât și ei, noi predicăm astfel, iar voi astfel ați crezut.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,19b

(Aleluia) "Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni", spune Domnul. (Aleluia)

EVANGHELIA

Părăsind toate, l-au urmat pe el.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 5,1-11

În acel timp, pe când mulțimea îl îmbulzea pe Isus, ca să asculte cuvântul

lui Dumnezeu, iar el stătea lângă lacul Genezaret, a văzut două bărci trase la mal, iar pescarii, coborâți din ele, spălau năvoadele. Suindu-se într-una din bărci, care era a lui Simon, l-a rugat s-o îndepărteze puțin de la mal. Așezându-se, învăța mulțimile din barcă. Când a terminat de vorbit, i-a spus lui Simon: "Înaintează în larg și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit!" Răspunzând, Simon i-a spus: "Învățătorule, toată noaptea ne-am chinuit, dar nu am prins nimic. Însă la cuvântul tău, voi arunca năvoadele". Și, făcând aceasta, au prins așa o mare mulțime de pești încât li se rupeau năvoadele. Atunci au făcut semne însoțitorilor lor din cealaltă barcă să vină pentru a-i ajuta. Ei au venit și au umplut amândouă bărcile încât erau gata să se scufunde. Văzând aceasta, Simon Petru a căzut la picioarele lui Isus, spunând:

"Îndepărtează-te de mine, căci sunt un om păcătos, Doamne!" Pentru că îl cuprinsese teama pe el și pe toți care erau cu el pentru pescuirea pe care au făcut-o, la fel și pe Iacob și pe Ioan, fiii lui Zebedeu, care erau însoțitorii lui Simon. Însă Isus i-a spus lui Simon: "Nu te teme, de acum înainte vei fi pescar de oameni!" După ce au dus bărcile la mal, părăsind toate, l-au urmat pe Isus.

Cuvântul Domnului

Episodul pescuirii minunate pe care îl citim în această duminică este povestit doar de Evanghelistul Luca. Relatarea este deosebit de bogată în semnificație, deoarece pune în evidență eficacitatea Cuvântului lui Isus Cristos. Într-adevăr, Cuvântul său este plin de o autoritate care fascinează și atrage mulțimi impresionante de oameni ca să îi asculte predica. (De unde și nevoia de a-și improviza o „tribună” într-o barcă pentru a putea fi văzut și auzit de cât mai mulți oameni). Nu vom ști niciodată ce efect a avut acea predică asupra ascultătorilor. Totuși, pentru a măsura eficacitatea Cuvântului lui Isus, Sfântul Luca prelungeste primul tablou cu cel al pescuirii minunate care are în centru porunca lui Isus rostită imediat ce și-a încheiat predica. O astfel de poruncă venită din partea unui fiu de lemnar poate să apară drept nepotrivită de vreme ce acești pescari își cunosc bine meseria. Ei știu că în plină zi șansa de a prinde pește este foarte redusă în comparație cu noaptea. Or, tocmai în acest moment e nevoie ca Simon-Petru să facă un act de credință. Mai precis, să depășească aspectele tehnice și raționale și să se supună poruncii lui Isus și aceasta în situația în care colaboratorii săi sunt deja oboșiți, iar atât mrejele cât și barca au nevoie de reparații. Rezultatul: rodul supunerii față de cuvântul lui Isus Cristos este

spectaculos.

Surprinzătoare pentru noi este teama născută în Simon-Petru în fața unei mulțimi atât de mari de pești prinși. De regulă teama despre care se vorbește în textul nostru este aceea trăită de oameni în fața unei manifestări divine (v. Lectura I-a). În acest caz înțelegem că viitorul apostol a întrezărit în această pescuire minunată o manifestare divină a lui Isus, manifestare care va avea ca efect și trezirea simțământului de păcătoșenie în care se află și care îl separă de Mântuitorul. Domnul, însă, nu va rosti vreun cuvânt nici de iertare și nici de vindecare, ci îi va cere celui care și-a recunoscut starea de păcătos să plece în misiune și să devină pescar de oameni. Cu alte cuvinte, Isus nu cheamă în rândul ucenicilor săi oameni cu un trecut impecabil. În schimb le cere să aibă încredere în El.

Această pescuire minunată are, așadar, un sens. Ea ilustrează efectele predicării evangheliei: reunirea credincioșilor de pretutindeni. La această muncă de predicare Isus Cristos își asociază mai mulți colaboratori care vor trebui să părăsească totul și să-L urmeze pentru a-i aduna pe cei chemați la mântuire (v. Lectura a II-a).

Pr. dr. Tarciziu ȘERBAN